

KVĚTEN 2016

ZPRAVODAJ

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BRANDÝS NAD LABEM

A

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI STARÁ BOLESLAV

MŠE V ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BRANDÝS NAD LABEM

Farní kostel Obrácení sv. Pavla	neděle 8:30; středa 18:00; čtvrtek 8:30; pátek 18:00 hod.
Lázně Toušeň - sv. Floriána	neděle 10:15; úterý 18:00 hod.
Svémyslice - sv. Prokopa	neděle 14:30 hod.
Zápy - sv. Jakuba St.	1. neděle v měsíci 11:30 hod.
Mratín - sv. Michaela, Archanděla	2. sobota v měsíci 16:15 hod.
Sluhy - sv. Vojtěcha	3. sobota v měsíci 16:15 hod.

R.D. Mgr. Josef Hurt, administrátor

**F.X. Procházky 24, 250 01 Brandýs nad Labem; padre@josefhurt.cz
326 902 779; 603 235 022; www.farnostbrandys.cz**

MŠE V ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI STARÁ BOLESLAV

Farní a poutní kostel - Nanebevzetí Panny Marie	neděle 9:00; pondělí 9:00; úterý 18:00; středa 9:00; pátek 18:00; sobota 9:00 hod.
Farní kostel – basilika sv. Václava	neděle 18:00 hod.
Všetaty - sv. Petra a Pavla	neděle 8:30 hod.
Skorkov - sv. Jana Křtitele	neděle 10:30 hod.
Dřísy - Stětí sv. Jana Křtitele	neděle 15:00 hod. (14.5. není mše)
Kostelec n. Labem – sv. Víta (nám.)	sobota 15:00 hod. - s nedělní platností
Kozly - Všech svatých	1. a 3. sobota v měsíci 16:30 hod. s nedělní platností (7.+21.5. // 4.+18.6. 2016)

R.D. Mgr. Michal Procházka, farář, kanovník

**Nám. sv. Václava 1/14, 250 02 Stará Boleslav; fara@staraboleslav.com;
226 806 456; mobil: 602 293 893; www.staraboleslav.com**

MARIÁNSKÝ MĚSÍC

Prvního května vstupujeme do měsíce, který je tradičně zasvěcen Panně Marii. Je příležitostí ke zintenzívnění zvláště modlitby růžence, která byla velmi drahá sv. Janu Pavlu II.

"Je to kontemplativní modlitba, která napomáhá setkání s Kristem a otevírá lásce k bratřím," píše sv. Jan Pavel II. v apoštolském listě Rosarium Virginis Mariae.

Této modlitbě církev připisuje vždycky zvláštní účinnost, především v těžkých situacích. Do této modlitby sv. Jan Pavel II. vložil mír ve světě a v rodinách, protože rodina, která se modlí, zůstává sjednocená.

Na otázku, proč je Panně Marii zasvěcen právě květen, odpovídá otec Ermanno Toniolo z kongregace služebníků Panny Marie, který je odborníkem na mariologii: "Můžeme říct, že tato volba sahá do roku 1785, kdy byla publikována kniha jezuita Alfonza Mozzarelliho nazvaná "Mariin Měsíc". Vybral si květen, protože je to měsíc květin, měsíc krásy. A čím jiným je Maria, ne-li nejkrásnějším květem celého stvoření? A zvláště v době, která je poznamenána mezinárodním napětím, je pro nás Panna Maria opěrným bodem, společenstvím lásky, vzorem intenzivní modlitby. Ona nás vede ke smíření, sjednocení světa v míru a povzbuzuje nás, abych se nasadili za lepší budoucnost. Ona je naše naděje, ona nás neopustí," uvedl otec Toniolo.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI VE STARÉ BOLESLAVI

Chrám Nanebevzetí Panny Marie

Pobožnost navazuje na mši sv., tzn. čas je orientační – mimo čtvrtek

Pondělí	9 ³⁰ hod.
Úterý	18 ³⁰ hod.
Středa	9 ³⁰ hod.
Čtvrtek	18 ³⁰ hod.
Pátek	18 ³⁰ hod.
NEDELE	10 ⁰⁰ hod.

! ZMĚNY MÍSTA BOHOSLUŽBY V MĚSÍCI KVĚTNU 2016!

* 19.05. 2016 (čtvrtek) Slavnost Posvěcení basiliky sv. Václava - Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze - večerní mše sv. v 1800 hod. basilika sv. Václava

Liturgický kalendář

01.05. 6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

02.05. Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve

03.05. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů

05.05. Slavnost Nanebevstoupení Páně

ZAČÍNÁ DEVÍTIDENNÍ PŘÍPRAVA NA SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Čtyřicet dní po Velikonocích vystupil Ježíš k Otcí a právě tehdy vyzval učedníky k čekání na Ducha svatého. A oni se tedy modlili za „dar z výsosti“ a disponovali se pro něj. Církev se již po staletí k této modlitbě apoštolů připojuje a devět (latinsky novem) dní se modlí za dar Ducha svatého. To je nověna.

<http://www.vira.cz/Texty/Clanky/Novena-pred-Letnicemi.html>

*I tato nověna je učena všem, kteří chtějí, příp. musí svou přípravu na Letnice uskutečnit **uprostřed hektického každodenního života**. Nabízí krátké, zapamatovatelné (alespoň rámcově), tematicky zaměřené Boží slovo pro vstup do každého dne přípravy a prostou střelnou modlitbu, kterou můžeme v duchu opakovat během dne co nejčastěji:*

1. DEN (PÁTEK): DUCH ŽIVOTA

Hle, já otevířu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země... já do vás uvedu ducha a oživnete. (Ez 37,12.5)

Přijď, Duchu svatý, a obnovuj ve mně život! Amen.

2. DEN (SOBOTA): DUCH ODPUŠTĚNÍ

Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očištím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. (Ez 36,25)

Přijď, Duchu svatý, a očisti mne od hříchů! Amen.

3. DEN (NEDĚLE): DUCH UTĚŠITEL

Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. (Iz 66,13)

Přijď, Duchu Utěšiteli, ke mně a skrze mne k druhým lidem! Amen.

4. DEN (PONDĚLÍ): DUCH PRAVDY

Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to neunesli. Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. (Jan 16,12n)

Přijď, Duchu svatý, a uváděj mne do pravdy Boží! Amen.

5. DEN (ÚTERÝ): DUCH SÍLY

Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti. (Lk 24,49)

Přijď, Duchu svatý, a posiluj mne v mé slabosti! Amen.

6. DEN (STŘEDA): DUCH LÁSKY

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velkou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všecko, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. (1 Kor 13,1-3)

Přijď, Duchu svatý, a nauč mě milovat! Amen.

7. DEN (ČTVRTEK): DUCH MILOSRDENSTVÍ

*Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou. (Jan 20,22n)
Přijď, Duchu svatý, a uč mne odpouštět! Amen.*

8. DEN (PÁTEK): DUCH MODLITBY

*Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. (Řím 8,26)
Přijď, Duchu svatý, a modli se ve mně! Amen.*

9. DEN (SOBOTA): DUCH SLUŽBY

*Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všecko ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. (1 Kor 12,4-7)
Přijď, Duchu svatý, a nauč mne nezištně sloužit! Amen.*

<http://www.karmel.cz/index.php/karmelitanska-spiritualita/texty-z-tradice/68-modlitby/163-svatodusni-novena>

08.05. 7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Ve Staroboleslavské farnosti – Slavnost Nanebevstoupení Páně

12.05. Svátek Výročí posvěcení katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha

14.05. Svátek sv. Matěje, apoštola

14.05. Vigilie Slavnosti Seslání Ducha svatého – mše sv. s udílením svátost biřmování J.Ex. Mons. Václavem Malým v 18⁰⁰ hod. v mariánském chrámě ve Staré Boleslavi

15.05. Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO – SBÍRKA – Svatojánská na arcidiecézi KONČÍ DOBA VELIKONOČNÍ – ZAČÍNÁ LITURGICKÉ MEZIDOBÍ

16.05. Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech

19.05. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

Slavnost posvěcení baziliky sv. Václava – mše sv. v 18⁰⁰ hod.

22.05. Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

26.05. Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ

EUCHARISTIE A MILOSRDENSTVÍ

Svatý otec František

Dnes si můžeme položit otázky týkající se vztahu mezi eucharistií, kterou slavíme, a svým životem – jako církve i jednotliví křesťané. Jak prožíváme eucharistii? Když jdeme v neděli na mši, jak ji prožíváme? Je to jen slavnostní chvíle, ustálená tradice, příležitost k setkání nebo k pocitu uspokojení, nebo je něčím víc?

Existují velmi konkrétní signály, jež nám umožní pochopit, jak to všechno prožíváme, jak prožíváme eucharistii. Tyto signály nám napoví, zda prožíváme eucharistii dobře nebo méně dobře.

Prvním ukazatelem je způsob, jakým se díváme na druhé a jak o nich

smýšlíme. V eucharistii Kristus vždy nově uskutečňuje sebedarování, které dokonal na kříži. Celý jeho život je činem naprostého sdílení se z lásky. Proto rád pobýval s učedníky a lidmi, které poznal. Pro něho to znamenalo sdílet s nimi jejich tužby, problémy a vše, co hýbalo jejich duší a jejich životem. Když se nyní účastníme mše svaté, setkáváme se s muži a ženami všeho druhu: s mladými, starými, dětmi, chudými, dobře postavenými, místními nebo cizinci, celými rodinami či jednotlivci... Vede mne však eucharistie, kterou slavím, k tomu, abych všechny vnímal jako opravdové bratry a sestry? Roste ve mně schopnost radovat se s radujícími a plakat s plačícími? Vede mne eucharistie k tomu, abych se vydával za chudými, nemocnými a vytlačeními na okraj? Pomáhá mi rozpoznávat v nich Ježíšovu tvář?

Všichni jdeme na mši, protože máme rádi Ježíše a chceme mít v eucharistii účast na jeho umučení a vzkříšení. Máme však rádi bratry a sestry, jež jsou v nouzi, jak to žádá Ježíš?

Druhým, velmi důležitým ukazatelem je milost zakoušení odpuštění a ochoty odpuštět. Občas se někdo zeptá: „Proč by se mělo chodit do kostela, když ten, co bývá pravidelně na mši, je stejným hříšníkem jako druzí?“ Kolikrát jen jsme to slyšeli? A vskutku, kdo slaví eucharistii, nečiní tak proto, že se považuje za lepšího nebo se chce jevit lepším než druzí, nýbrž právě proto, že stále cítí nutnost být přijat a znovuzrozen milosrdenstvím Boha vtěleného v podobě Ježíše Krista. Pokud kdokoli z nás necítí potřebu Božího milosrdenství, necítí se být hříšníkem, ať raději na mši nechodí. Chodíme na mši, protože jsme hříšníci a chceme obdržet Boží odpuštění a mít účast vykoupení a odpuštění, které nám Ježíš nabízí. Ono „vyznávám se“, které pronášíme na začátku, není jen formalitou, nýbrž pravým úkonem kajícínosti! Jsem hříšník a vyznávám to – tak začíná mše. Nikdy nesmíme zapomenout, že Ježíšova poslední večeře se konala v „tu noc, kdy byl zrazen“ (srov. 1Kro 11,23). V onom chlebu a vínu, které obětujeme a kolem nichž seshromažďujeme, se pokaždé obnovuje Kristův dar těla a krve na odpuštění našich hříchů. Musíme jít na mši pokorně jako hříšníci a Pán nám udělí smíření.

Posledním cenným ukazatelem je vztah mezi slavením eucharistie a životem našich křesťanských společenství. Vždycky je třeba mít na paměti, že eucharistie není něčím, co děláme my. Není nějakým naším připomenutím toho, co Ježíš řekl a učinil. Nikoli. Je to vlastní čin Ježíšův!. Zde působí a na oltáři je přítomen sám Kristus. Je to Kristův dar, který se zpřítomňuje a shromažďuje nás kolem sebe, aby nás sytil svým slovem a životem. To znamená, že poslání a sama totožnost církve pramení odtud, z eucharistie. Tam dostávají podobu. Liturgie může být z vnějšího hlediska zcela bezvadná a nádherná, ale pokud nás nevede k setkání s Ježíšem Kristem, hrozí nám, že nepřinese našemu srdci a našemu životu žádnou výživu. Skrze eucharistii chce Kristus vstoupit do našeho života a proniknout ho svou milostí, aby v každém křesťanském společenství život odpovídal liturgii.

Srdce se nám naplňuje důvěrou a nadějí, když pomyslíme na Ježíšova slova v evangeliu: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54). Prožijeme eucharistii v duchu víry, modlitby, odpuštění, pokání, společné radosti i starosti o potřebné bratry a sestry v jistotě, že Pán splní, co nám přislíbil: věčný život. Ať se tak stane!

29.05. 9. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Ve Staroboleslavské farnosti: Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ --- při mši. sv. v 9⁰⁰ hod.: Udílení 1. Svatého přijímání a Mše je s adorací Nejsvětější svátosti.

30.05. Památka sv. Zdislavy

31.05. Svátek Navštívení Panny Marie

BENEFIČNÍ KONCERT PRO „DOMÁCÍ HOSPIC NABLÍZKU“

Milí bratři a sestry,

v Lysé nad Labem vzniká domácí hospic Nabližku, který bude poskytovat služby klientům také v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi a okolí. Tento druh péče v našem regionu zcela chybí a stávající hospice nedokáží zajíždět až k nám. Domácí hospic získal registraci poskytovatele zdravotní péče a v současnosti školí zdravotní sestry, aby mohly začít s péčí o klienty. Vedle toho sbírá finanční prostředky na platy zdravotních sester.

Domácí hospicová péče je určena lidem s nevyléčitelným onemocněním a zajišťuje pro ně důstojné umírání v domácím prostředí. Cílem hospicové péče je zmírnit bolest a další tělesná a duševní strádání, zachovat lidskou důstojnost. Součástí této péče je i komplexní psychosociální podpora blízkých nemocného - podpora pečující rodině, posleze pozůstalým.

Domácí hospicová péče není hrazena ze zdravotního pojištění, klienti a jejich rodiny si hradí péči částečně sami a je dofinancována z darů. Proto si moc vážíme nabídky **Chrámového sboru Václav** v čele s paní sbormistryní Marií Nohynkovou uspořádat pro Domácí hospic Nabližku **benefiční koncert**, který se bude konat v **kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi, dne 7. května od 17 hodin. Na tento koncert Vás co nejrdečněji zveme.**

Pokud na koncert nemůžete přijít a rádi byste přispěli na činnost domácího hospice Nabližku, uvádíme číslo našeho transparentního účtu **2300803840 / 2010** vedeného u Fio Banky.

Více informací o Domácím hospici Nabližku se můžete dočíst na www.hospic-lysa.cz nebo www.facebook.com/hospiclysa.

Děkujeme předem za Vaše dary a podporu.
Za celý tým Domácího hospice Nabližku
Bohunka Urbanová

Úmysly apoštolátu modlitby na rok 2016

1. Aby **ženám ve všech zemích světa** byla prokazována vážnost a úcta a jejich přínos pro společnost byl náležitě oceňován.

2. Aby se **v rodinách, společenstvích a skupinách** rozšiřoval zvyk modlit se růženec za šíření evangelia a za mír.

3. Ať nás **mariánská úcta** vede k hlubokému duchovnímu životu, modlitbě, naslouchání Božímu slovu a bezvýhradné ochotě vytrvale hledat a ochotně plnit vůli Boží.

Nemilovat jen 'PROTOŽE', ale i 'PŘESTOŽE'

Rob Parsons; Foto: IMA

**„Sousedova tráva je vždycky zelenější,
ale i ta se musí sekat.“**

Vybuduješ si nové hnízdečko lásky s novou partnerkou. Nebudou v něm už žádné plačící děti, žádné nekonečné požadavky na pomoc v domácnosti a rozvážení dětí na hodiny piana. Neuvěřitelný sex a úchvatné konverzace, a když se v noci probudíš a uvidíš ji vedle sebe, budeš si klást otázku, jestli jsi svou původní ženu vůbec kdy miloval. To bude trvat tak dva roky. A pak, zcela bez varování, přijde ke slovu princip: „Sousedova tráva je vždycky zelenější, ale i ta se musí sekat.“ A to tě srazí na kolena.

Do tvého života vstoupí každodennost. Kdo by byl řekl, že v tomhle novém životě bude kapat kohoutek stejně, jako jim kapal v koupelně dřívějšího domova? A kdo by čekal, že dojde i na večery, kdy jeden z vás řekne: „Ne, dnes ne. Můžeš, prosím, vynést odpadky?“

A napadlo by vůbec někoho, že jednou začneš snít o tom, že kdybys mohl znovu vstoupit do té restaurace, že bys ode dveří zamířil k úplně jinému stolu? A v těchto snech bys povídal svým dětem před spaním pohádky a ošetřoval jim odřená kolena.

**Když se trápíme, čím vším náš partner není,
míjíme se s tím, kým je...**

Samozřejmě, změna nemusí být špatná věc. Každý chceme, aby se náš partner v něčem změnil. Problém ale nastává, když požadujeme, aby partner byl někým, kým být nemůže. Nebylo by těžké milovat, kdyby náš partner či partnerka přesně odpovídali našim přáním. Pokud ale má náš vztah fungovat dlouhodobě, je třeba se naučit milovat trochu jinak. Měli bychom se naučit milovat ne „protože“, nýbrž „i přestože“.

Není to vůbec jednoduché. Žijeme v kultuře, která už takto milovat zapoměla. Všecko na nás křičí „zasloužíš si jen to nejlepší“ a je tragické, že jsme tomu uvěřili. Vysníváme si osobu, která nás ve všem plně uspokojí. Kdyby jen byl/a hubenější, plnější, bystřejší, lepší ve výchově dětí. Rádi bychom měli atraktivního partnera se smyslem pro humor, který umí pečovat o dům, skvěle vaří, je mistr kutil a sexuální bůh v jedné osobě. Ale ten, koho jste si vzali, prostě nemůže splňovat všechny tyto požadavky. A jak se tak trápíme, čím vším není,

velice často se mýjíme s tím, kým je.

Někdy, když manželství skončí, partneri se ohlížejí a diví se: „Proč jsem z toho a toho dělala takový problém, když byl vždycky tak laskavý a ochotný.“ „Proč pro mne byla velikost jejich šatů důležitější než její osobnost?“ Možná bychom se měli zamyslet nad výrokem **G. K. Chestertona**: „**Abychom něco milovali, musíme si uvědomit, že o to můžeme přijít.**“

Se svolením zpracováno podle knihy:
Roba Parsons: [Jak žít a přežít manželství](#),
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.
www.vira.cz

Oznámení

* V sobotu 14.05. 2016 – NENÍ MŠE SV. - V KOSTELCI NAD LABEM

* Vikariátní konference ve Staré Boleslavi se koná v úterý 17.05. 2016 – mše sv. od 9⁰⁰ hod. v mariánském chrámu.

* ČTVRTEK 19/5 - Slavnost posvěcení basiliky sv. Václava – mše sv. v 18⁰⁰ hod.

* Den modliteb za národ – sobota 28.05. 2016 – mše sv. v 9¹⁵ hod.

INFORMACE O KRITICKÉ HUMANITÁRNÍ SITUACI NA UKRAJINĚ

Tento list přijala ČBK od státního sekretáře Pietro kard. Parolina

Ozbrojený konflikt na východní Ukrajině začal na jaře 2014 a navzdory příměří ze září 2015 stále pokračuje. Jeho oběti jsou zapříčiněny především obrovským množstvím neodstraněných min a nepřetržitou dělostřeleckou palbou. Zjištěných obětí je asi 9000, k nimž se přidávají nezvěstní a uvěznění, drženi často nezákonně. Nestabilní situace, neustálá hrozba ozbrojeného útoku a v důsledku toho větší výskyt ozbrojených, nikým nekontrolovaných band způsobují obyvatelstvu vážné problémy, a to nejen na přímo postižených územích, ale v celé zemi. Obraz zhoršuje všeobecná ekonomická situace, která je zachváčena zatěžující inflací a drastickým omezením možnosti nákupů: více než 500 000 obyvatel má naléhavou potřebu potravin. Uprchlíků uvnitř země je více než milion a půl.

Na územích přímo zasažených válkou jsou největší potřeby v oblasti zdravotnictví: více než 120 zdravotnických center bylo poškozených nebo zničených. Největšímu riziku jsou vystaveny těhotné ženy a rodičky a velmi velké nebezpečí představuje šíření AIDS a tuberkulózy. Chybějí anestetické prostředky a operace jsou často prováděny bez anestézie. Tam, kde jsou léky dosažitelné (mnoho léků bylo zavřených), dosahují jejich ceny nedostupné výše.

V oblastech, kde je konflikt nejcitelnější, v současnosti žijí ve velmi těžkých poměrech asi tři miliony lidí, z nichž většinu představují staří, kteří nebyli schopni opustit bojovou zónu.

Pokud jde o obydlí, asi 12 až 15 tisíc domů bylo poškozeno a více než tisíc úplně zničeno. Zvláště dramatická situace nastane z teplotních důvodů v podzimním a zimním období.

Velký počet dětí nemůže chodit do školy. 200 000 jich našlo útočiště v oblastech Ukrajiny, které nejsou zasaženy: tedy každé čtvrté dítě je uprchlíkem. Mnohé z nich jsou postiženy závažnými formami psychologického traumatu způsobeného násilím, jehož svědky byly anebo ho samy zakusily. Některé z nich dokonce ztratily schopnost číst a psát.

Stav konfliktu představuje největší problém pro nalezení východiska z humanitární krize. Především platí omezení pro dovoz komerčního zboží, včetně léčiv, jakož i nesmírné těžkosti pro přístup mezinárodní pomoci na nejvíce sužovaná území.

Na tyto obrovské problémy reaguje společnost s mimořádnou odolností. Síť poskytující pomoc, která na území funguje nejvíce, je tvořena konfesijními skupinami, mezi nimi i katolíky, jichž je na Ukrajině asi 10% a v nejvíce postižených oblastech představují nepatrnou menšinu. Jsou plně zmobilizováni pro pomoc potřebným, i když nedokážou čelit ani těm nejnaléhavějším potřebám.

Svatý stolec na to reaguje specifickými akcemi, které směřují ve prospěch všeho obyvatelstva bez rozdílu náboženské a konfesní příslušnosti. Jejich cílem je přispět k řešení humanitární krize, zvláště v těch nejkrizovějších oblastech. Za tím účelem je vypracován mechanismus pro výběr financovaných projektů, který na místě provádí speciální komise pověřená jejich hodnocením. Papežská rada „Cor Unum“ se zabývá schvalováním a technickou stránkou správy těchto fondů, jejichž vyúčtování se pak náležitě předkládá.